

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas II. Post Pascha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

vires diuinæ maiestati gratificandi desideria? Spes & desiderium cœlestis gloriæ, zelus eximiæ perfectionis sectandæ.

Dominica II. post Pascha.

2. Hebdom.
post
Pascha.

De bono Pastore. Ioan. 10.

I. **E**Xpende, quàm perfectè Christus omnes partes boni pastoris non solum verbo docuerit, sed opere ipso expleuerit, quæ in his tribus consistunt 1. Ut multos labores & ærumnas propter gregem patienter subeat. 2. Ut fortiter cum periculo vitæ eum contra incursus luporum ac ferarum defendat. 3. Ut pascat verbo, exemplo, conuenienti alimento. Has partes exemplo Christi explere satagat, qui quis aliorum curam suscipere non recusat.

I. Quantos labores vtrò in se suscipit bonus pastor, quærens à primo ingressu in mundum ouiculam perditam, id est, genus humanum, donec in Caluarix monte reperiret! quanto maiores quàm Iacob, qui de se ait: *dis nocturnis æstu urgebar & gelu, fugiebatq;* Gen. 32.

batq;

Isa. 53.

Heb. 4.

Isa. 40.

batq; somnus ab oculis meis! quam merito idem eum vocat Isaias virum dolorum, scientē infirmitatem. Et D. Paulus, Pontificem, qui possit compati infirmitatibus nostris, tentatum per omnia! Quam verè compleuit illud eiusdem Iaiæ vaticinium: *Sicut pastor gregem suum pascet; in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo leuabit, foetus ipse portabit?* Quàm paternè id præstitit non solum erga omnes, sed etiam erga singulos, & te tam ingratum præstat, tot tua peccata, defectus, negligentias plusquàm maternà indulgentia tolerando? Gratitude, amor, zelus imitandi.

1. Reg. 17.

II. Quàm amanter & fortiter animam suam pro ouibus posuit, non solum eas è faucibus luporum & vrforum infernalium eripiendo, instar Davidis, sed seipsum deuorandum & mactandum offerendo; & quidem pro errantibus ouiculis, refractarijs, ingratis; non autem instar mercenarij fugiendo, cum ad mortem quæreretur, sed potius obuiam ijs procedendo.

Nec id solum præstitit semel pro omnibus moriendo, sed etiam in singulos è dentibus peccati, mortis & diaboli eruere est paratus, merita sua
illis

illis efficaciter applicando. Gratitude, amor, zelus ardua pro Christo, & animabus vicissim patiendi.

III. Quantâ demum curâ ouiculas errantes quæsiuit, inuentas paut, & fouit, & nunc insuper quærit, pascit, fouetque intimè eas amando, exemplo ijs præeundo, ad pascua vberrima eas educendo, verbo vitæ & pane Angelorum nutriendo, maiorem cuiusq; profectum in sanctitate & gratia li- tiendo?

Quanta gratia sic à Christo quæri, inueniri, pasci, foueri? quanti meriti est simile charitatis obsequium ouiculis eiusdem exhiberi? Affectus ijdem renouandi.

De beneficio aeternæ predestinationis.

II.

I. **D**Eus in se beatissimus, infinitè potens, sapiens, bonus, iustus, & misericors in certo ac definito numero certos quosdam (inter quos & te esse speras) peculiariter ab æterno, præ tam multis alijs æternùm perituris, dilexit, per præuisa Filij sui incarnandi merita in consortes beatitudinis suæ prælegit, atque ad certos gloriæ gradus, correspondentes gloriæ gradibus gratiæ in tempore acquirendis
præ-

prædestinavit: idque ex gratuita bonitate ac misericordia sua, quantumvis non paucorum ex ipsis, uti & tuos, tam graues lapsus, negligentias & ingravitudoines præuideret.

O quam inæstimabilis gratia sic gratis ab æterno a Deo respici, diligi, prædestinari! quanti illa meritò æstimanda, cum sit fundamentum omnium gratiarum! quanto proinde humilitatis, gratitudinis, amoris sensu par esset æternam Dei erga te tam ineffabilem, gratuitamque dilectionem reuerenter admirari, & ardentem compensare omni possibili modo conari. Gratitude, amor, zelus Deo per assiduum studium perfectionis quam perfectissimè placendi.

II. Idem Deus omnibus & singulis Electis, ex eodem gratuito æternæ dilectionis affectu, omnia, & singula media & auxilia gratiæ tam varia, tam suaui, tam efficacia à primo & minimo usque ad vltimum & maximum, ab æterno præordinavit, quibus liberè cooperando prædictos gratiæ in hac vita, & gloriæ in altera gradus sibi prædestinatos promererentur, & infallibiliter consequerentur, cum iuxta Diuum Augustinum, prædestinatio sit

*l. de bono
perseuer.*

præ-

præscientia & præparatio beneficiorū
Dei, quibus certissimè ~~liberantur~~,
quicumque liberantur.

O si admirandam illam seriem tot
mediorum & præsidiorum gratiæ, qui-
bus vnumquemque Electorum, & te,
vtri confidis, ab æterno ad certum glo-
riæ brauium deducere statuit, clarè
nunc intueri liceret, sicut in cælo
fiet; quam attonitus in admiratio-
nem, laudem, & amorem tam paternæ
prouidentia & bonitatis Dei rapere-
ris! quanto perè ad strenuè cooperan-
dum tantæ gratiæ accendereris? quàm
ardenter illud D Petri monitum: *Sat-*
agite, vt per bona opera certam vocatio- 2. Pet. 1.
nem vestram, & electionem faciatis, ex-
sequi nitereris? Gratitude, amor, ze-
lus cooperandi gratiæ, & dolor de te-
piditate nostra in his affectibus exer-
cendis.

III. Voluit porro Deus hanc tam exi-
miam p ædestinationis gratiam esse
occultam, ita, vt nemo Electorum
sciat, *utrum odio an amore dignus sit.* Eccl. 9.

I. Vt singuli in casto timore Domini
conseruentur, secum cum tremore illā
replicantes sententiam. *Nescit homo, v-*
trum odio, an amore dignus sit, exemplo Ser. 23. in
D. Bernardi, qui de illa sic ait: Terribilis Cant.
est lo-

est locus iste, & totius experis quietu: totus
inhorrui, si quando in eum raptus sum.

2. Ut sollicitiores sint in peccatis com-
missis maturè expiandis, & cautiores
in iisdem deinde præcauendis, memo-
res illius Apostoli: *Firmum fundamen-
tum Dei stat habens signaculum hoc: Co-
gnouit Dominus qui sunt eius, & discedat
ab iniquitate omnis, qui nominat nomen
Domini.* 3. Ut ardentius in omni san-
ctitate & iustitia iadies proficere stu-
deant, nec in via perfectionis subsiste-
re, quasi iam comprehendissent, vn-
quam præsumant, audientes Apосто-
lum monentem: *Elegit nos in ipso ante
mundi constitutionem, ut essemus sancti, &
immaculati in conspectu eius in charitate.*
Et: *Sic currite ut comprehendatis:* 4. Ut
humillimè de seipsis sentiant, nec vlli
quantumuis pessimo, se præponere au-
deant, secum reputantes, ut rectè Di-
uus Bernardus monet, illum, cui quis
se præponit, fortè mutatione dexteræ
excelsi, in se quidem fore meliorem, in
Deo verò iam esse. 5. Ut probabilia
saltem electionis signa, cum certa ha-
bere in hac vita nequeant, in se expe-
riri satagant, cuiusmodi sunt, affici ad
verbum Dei piè fructuoseque audien-
dum. *Qui ex Deo est, verba Dei audit:*

in

in magna animi puritate absque gra-
uiori delicto Deo seruire: assidue co-
nari proficere in omni perfectione;
frequentare cum fructu & gustu spi-
rituali Sacramenta confessionis & cō-
munionis, peculiari deuotione ferri
in B. Virginem, venerabile Sacramen-
tum, Christum Crucifixum, multa bo-
na facere & mala pari, & in hoc perse-
uerare. His expensi zelus excitandus
gratum re Deo exhibendi, sollicitè
gratiæ cooperandi, in his prædictis in-
dies proficiendi.

De Beneficio Creationis.

III.

I. **D**Eus trinus & vnus sibi suffi-
centissimus, nullius creature ad-
miniculo indigens, ex nulla necessita-
te, sed ex mera liberalitate & bonitate
sua, ab æterno decreuit hominem ad
imaginem & similitudinem suam crea-
re in tempore, in hunc finem, vt Con-
ditorem suum agnosceret, amaret,
glorificaret, in præfenti sæculo, æter-
numque beatè videret, amaret, &
possideret in futuro: mundumque v-
niuersum cū omni ornatu suo in gra-
tiam eiusdem condere, cuius admini-
culo finem suum commodius conse-
queretur. Neque solum protoplastas
Y paren-

parentes, mundumque, ut in principio fide factum constat, sed omnes insuper & singulos homines, quotquot fuerunt, sunt, eruntque à primo homine usque ad nouissimum in fine mundi futurum: similiter omnes & singulas creaturas, quæ unquam fuerunt, sunt, aut future sunt, successiuè in eundem finem: & consequenter te talem, quoad dona naturæ & gratiæ, tali tempore, inter tales homines, & tot talesque creaturas in ministerium, solatium, commodumque tuum condere ab æterno decreuit.

Quàm admiranda illa Creatoris tui erga omnes, & peculiariter erga te, quem tam ingratum & repidum præsciabat, benignitas, & quidè gratuita & æterna! Quàm inæstimabilis dignatio diuinæ Maiestatis, te ab æterno tam benignè respicientis? an non meritò exclames cum Vate regio: *Domine quid est homo, quod memores eius, aut filius hominis, qui reputas eum!* His consideratis eliciendus affectus gratitudinis, amoris, zeli gloriæ conditoris.

II. Deus uti ab æterno decreuit; ita in tempore condidit cælum & terram, seu mundum æthereum & elementale cum omnibus, quæ in eis sunt, in seruitium hominum, ut ijs tanquam me-

dijs,

Psal. 8.

dijs, & adminiculis finem suum vltimum consequantur, vt patet factō discursu à summis, seu ab Angelis (*qui ministri sunt administratorij spirituum in ministerium missi propter eos, quæ hereditatem capiunt salutem*) cœlis, astris, elementis, vlque ad imas omnis generis creaturas ex elementis compositas, quæ omnes subseruiunt homini ad Conditorum agnoscendum, reuerendum, amandum, omni obsequiorum genere demerendum.

Quanta illa liberalitas Creatoris erga hominem? quanta ingratitude hominis his omnibus abutentis erga Creatorem? His expensis affectus iidem, quoad tempus præteritum renouandi, seu dolor de seordia in his affectibus exercendis excitandus.

III. Idem Deus, te, talem, quoad corpus, animam, omnia, sanum mente & corpore, bonæ complexionis, docilis ingenij, tali tempore, tali loco, talibus parentibus nasci voluit, tot tantisque naturæ & gratiæ præsidij præ tam multis alijs dignioribus ex gratuita liberalitate sua dotauit, quibus ad perfectè diuinæ Maiestati in tali statu seruendum commodius aprareris, & efficacius promoueris.

Luc. 12.

Quàm peculiaris & profusa illa Dei tui erga te immeritum liberalitas! quàm rara & inæstimabilis gratia! Caue ne sis ingratus. *Omni, cui multum datum est, multum requiritur ab eo.* Affectus ejdem gratitudinis, amoris, zeli gloriæ Dei, renouandi, cum propositis practicis eos deinceps opere ipso exprimendi.

IV.

De Beneficio Conseruationis.

I. DEUS, qui te ex gratuita bonitate sua talem, quoad corpus & animam, condidit, ac talibus donis naturæ & gratiæ ornauit, ex eadem te, cum omnibus donis collatis hucusq; conseruauit, atque etiamnum conseruat, & quasi singulis momentis de nouo creat; sic enim hæc omnia à Deo dependent, vt nisi illa singulis momentis cōseruaret, in nihilum suum rediret, sicut lumen per aërem diffusum sublato corpore luminoso euanescat, necesse est.

Quot ergo sunt temporis momenta, tot noua à Deo accipit beneficia; & quidē tam multa ac varia, quàm multa & varia corporis & animæ dona tibi sunt collata. Quàm meritò ergò sequen-

quendum tibi foret consilium D. Ed-
mundi sic monentis: *Debes semper de In speculo*
Deo cogitare & loqui, propter tot beneficia, Eccl. c. 3.
qua tibi confert tam sollicitè, ac si totius medit. c. 3.
mundi esset oblitus: Et D. Bernardi: Sic-
ut nullum est momentum, quo homo non
utatur, vel fruatur bonitate ac misericor-
dia Dei, sic nullum debet esse momentum,
quo eum præsentem nõ habeat in memoria.
Gratitudo, fiducia, amor, zelus acce-
ptis dotibus sanctè vtendi.

II. Idem Deus te, ex eadem gratuita
benignitate sua, præseruauit hucusq;
& nunc præseruat à tot, tamq̃ue varijs
miserijs corporis, & animæ; à tot pe-
riculis vitæ temporalis, & æternæ sa-
lutis; à tot tamq̃ue horrendis peccatis
æternisq; supplicijs in quæ incidisses,
aut incidere potuisses; & nunc incide-
res, aut incidere posses, nisi gratia sua
gratuita te præseruâset, & nunc præ-
letuaret. Quot ergo in alijs cernis,
audis, legis, corporis, & animæ miseri-
as, tot agnosce tibi à Deo singulis mo-
mentis exhiberi misericordias. Grati-
tudo, humilitas.

III. Similiter omnes idem Deus crea-
turas, quas in seruitium, commodum,
solatiumq̃ue tuum condidit, aut nunc
producit, ex eodem paterno affectu

conseruaret hucusque, & conseruat, cum singulis momentis, quoad esse, posse, operari ab ipso depēdeat. Quot ergo sunt eiusmodi creaturæ, quas singulis momentis in gratiam cui Deus conseruat, tot nouis benedictionibus dulcedinis suæ singulis momentis ex gratuita beneficentia sua te coronat. Gratitude, zelus sanctè vtendi creaturis ad gloriam Creatoris.

7.

De Beneficio Redemptionis.

I. **F**ilius Dei, ex voluntate Patris, cooperante Spiritu sancto, ab æterno, præuiso voluntario lapsu Adæ, decreuit genus humanum perditum reparare, atque ex durissima peccati, mortis, diaboli seruitute liberare, modo ad eò miro, arduo, sublimi, quo fide constat esse factum: videlicet omnia, & singula illa 33. & amplius annis faciendo, dicendo, patiendo, quæ fecit, dixit, passus est, & quidem pro omnibus, & singulis, quos præuidebat fore tam ingratos, decreuit offerre æterno Patri omnia & singula sua merita; pro Electis verò (in quorum numero te quoque censeri speras) peculiariter & efficaciter ad certum

tum gratiæ & gloriæ gradum obtinendum: idque ex gratuita misericordiâ & bonitate sua, in hunc finem, vt sic gloriam Patris excellentius promoueret, mundoq; luculentius diuitias bonitatis, misericordiæ, & iustitiæ diuinæ manifestaret: suauius nos ad imitationem suæ eximiæ perfectionis & sanctitatis prouocaret: gratiamque necessariam nobis efficacius impetraret.

Quam immensa illa, sublimis, longaua, incomprehensibilis misericordia, liberalitas, charitas! qualem illa vicissim à te exigit gratitudinem, amorem, zelum multa ardua faciendi & patiendi pro amore & gloria talis Saluatoris? His expensis hi insinuati affectus in præsentis exercendi.

II. Tempore ab æternitate prædefinito dignatus est idem Filius Dei operari salutem nostram in medio terræ, factus homo passibilis, tantum lacrymarum, sudoris & sanguinis profundendo; tot diuinissimos actus eximiarum virtutum frequentando; tot labores, molestias, ærumnas, vltiò subeundo; tot persecutiones, contumelias, cruciatus tolerando, mortemque ipsam ignominiosissimam & diuissi-

D. Bern. mam oppetendo. *Qui ultra debuit fa-
Serm. 2. cere, & non fecit? illuminauit coecos, redi-
da pentec. xit erroneos, reconciliauit rcos, iustificauit
impios, triginta & tribus annis super terrā
uisus, cum hominibus conuersatus, pro ho-
minibus mortuus, qui & Cherubim & Se-
raphim & omnibus Angelicis virtutibus
dixit, & facti sunt, cui subest, cum volue-*

Ibidem. rit, omnia posse. His expeñsis an non
merito exclames cum D. Bernardo: O
duri, & induraci, & obdurati filij Adam,
quos non emollit tanta benignitas, tanta
flamma, tam ingens ardor amoris, tam ve-
hemens amator, qui pro uilibus sarcinulis
tam pretiosas merces expendit! Affectus
ijdem. quoad præteritum tempus, eli-
ciendi, seu dolor de torpore in ijs eli-
ciendis excitandus.

III. Idem Filius Dei, sicut singulis
electis, & tibi, uti confidis, omnia sua
merita peculiariter applicare ab æter-
no statuit, & in tempore, quo in terris
mortalis inter mortales uersatus, opus
redemptionis nostræ expleuit, appli-
care dignatus est, ex eadem gratuita
bonitate sua; sic hucusque tibi à uitæ
exordio applicauit, nunc applicat, ac
deinceps applicare est paratus, tot pe-
culiaria gratiæ præsidia, intuitu suorū
meritorum tibi suppeditando, à tot
perit-

periculis, miserijs, peccatis te præferuando, tot extraordinarijs charismatis præueniendo, vti in præsens vsq; momentum expertus es & experiris.

Quam peculiari igitur modo teneris te gratum tantæ eius liberalitati exhibere, redamare tantam eius bonitatem, recompensare zelo gloriæ eius promouendæ tantam charitatem? Affectus ijdem renouandi quoad futurum tempus, cum propositis practi-
cis.

*De beneficio vocationis ad veram
fidem.*

VI.

I. **D**Eus, qui omnia, quæcunq; vult, facit in cælo, & in terra, te, prætor millenis myriadibus hominum ante & post aduentum Christi ob defectum luminis, veræ fidei æternum pereuntium, statuit ab æterno ad orthodoxam fidem perducere, sanctæq; Ecclesiæ suæ filijs aggregare, ex paterno gratuita dilectionis affectu, & speciali meritorum Saluatoris nostri intuitu, in hunc finem, vt viuum mystici corporis Ecclesiæ membrum efficereris in terris, olimque gloriosum
Y s eius-

eiusem corporis Ecclesie triumphantis in caelis.

Quam specialis illa Dei tui erga te, talem, tam tepidum, ingratum, benignitas, & quidem ab aeterno! quam specialem vicissim à te merito exigit gratitudinis, amoris, zeli vitam tam nobilis corporis membro dignam instituendi affectum, & quidem continuum, ac deinceps saltem, quoad pia desideria aeternum! His consideratis possunt praedicti affectus exerceri in praesenti.

II. Ideo idem Deus pro benignitate sua plusquam paterna prouidit, ut praetam multis alijs, quibus haec gratia non contigit, tali loco inter Christianos, tali tempore, quo fides vera per mundum propagata, talibus parentibus orthodoxis nascereris, ac deinceps talibus fidei magistris imbuendus committereris, ut non solum per lauacrum regenerationis in sanguine Christi dealbareris, sed ad clariorem etiam mysteriorum fidei, & rerum aeternam salutem, moresque Christiano homine dignos concernentiam cognitionem suauiter perducereris: idque ex eadem gratuita dilectione in eundem suam.

Qua-

O qualis illa gratia eiusdem Deitui
 sic de tenebris te vocantis in admirabile lu- *De Leo*
 men suum ! His expensis ijdem affe- *Ser. 1. de*
 ctus reperendi quoad tempus præteri- *natiuitatis.*
 tum, seu contritio de nostro torpore
 in his eliciendis excitanda.

III. Nec hoc contentus idem aman-
 tissimus Pater te insuper firmum ac
 stabilem in fide suscepta hucusque
 confirmauit, ab erroribus vniuersis,
 & grauioribus contra fidem tentatio-
 nibus præseruauit, gratiamque habi-
 tum fidei augendi, vitamque profes-
 sioni tam sanctæ fidei congruentem
 instituendi copiosam suppeditauit, ex
 eodem gratuito affectu; in finem tam
 sublimem, vt inter sanctiora Ecclesiæ
 membra in via, & gloriosiora in patria
 censeris mereris.

Agnosce, o Christiane, dignita-
 tem tuam, & diuinæ consors factus na-
 turæ, per regenerationem in Christo *De Leo*
 gratiam sanctificantem tibi gratis infusam, *Ser. 1. de*
 noli in veterem vilitatem degeneri *natiuitatis.*
 conuersatione redire. Affectus ijdem
 quoad tempus futurum exercendi;
 seu formanda desideria ac propoſita
 eos opere ipso exhibendi.

VII.

De Beneficio Iustificationis.

I. **D**EUS, in cuius manu sunt corda omnium filiorum hominum, sicut lutum in manu figuli formantis ex eodem luto quædam vasa in honorem, quædam in contumeliam; te, uti ab æterno voluit, præ tot millenis alijs Christianis, qui vel susceptam fidem eiurarunt, aut in hæreses aliã; gravia scelerã prolapsi sunt, nec vnquam, iusto Dei iudicio, resipuerunt, ideoque æternum perierunt; te, inquam, quantumvis indignum toties in hæc & illa peccata lapsum misericorditer erexit, in gratiam, velut prodigum filium, recepit, stolamq; innocentia baptismalis perditam aut defædatam, tibi restituit; cum semel spontè à Deo auersus, nunquam fuisses ad eundem iterum conuersus, nisi ille te respexisset, reuocasset, retraxisset in charitate perpetua, miserens tui.

Quò miseriarum deuenisses, si tibi gratuita gratia defuisset eius, qui erigit omnes elisos. Et de quo Veritas ait: *Ioan. 6. Nemo potest venire ad me, nisi Pater meus traxerit illum!* Humilitas, gratitudo, amor, zelus peccata compensandi, feruor spiritûs.

II. Nec

II. Nec solum lapsum toties te erexit, sæpiusque relapsurum tenuit, atque à pluribus & grauioribus casibus præseruauit, sed etiam semel receptum in gratiam tot annis in statu gratiæ conseruauit; aut certè, si culpa tua relapsus es, conseruare paratus fuit, ac deinceps est paratus; tot occasiones relabendi semouendo; tot præsidijs gratiæ te præmuniendo; tot media in statu gratiæ perseuerandi subministrando. O quàm rara & hæc gratia tibi præ tam multis inter continuas peccandi illecebras, labendi occasiones, & salutis discrimina iugiter naufragantibus, & quidem gratis est exhibita; eo fine, ut velut domesticus Dei & hæres regni factus, in spe ineffabiliter beatorum delicias prægustare incipias in hac uita, & iisdem plenius perfruaris in futura. Affectus iisdem repetendi.

III. Insuper te, præ tam multis alijs, non solum à grauioribus ruinis hucusque præseruat; sed etiam tot inspirationibus, impulsibus, alijsque auxilijs gratiæ extraordinarijs tam suauiter & efficaciter ad perfectiora semper extimulat; ad continuuum in uia perfectionis progressum faciendum excitat; ad donum perseuerantiæ, & brauium.

uium excellentioris gloriæ apprehendendum inuitat! quando illa rarior gratia, quando paucioribus, & quidem te gratioribus & dignioribus concessa! in quam miserabili statu fuisses, esses, ac deinceps fores, si tibi tot incitamenta, tot exempla, tot gratiæ præsidia, quibus abundas, defuissent, deessent, aut deinceps defutura essent! His expensis ijdem ferè affectus cum propositis practicis strenuè tantæ gratiæ cooperandi possunt subiungi.

3. Hebdom.
post
Pascha.
I.

Dominica III. post Pascha.

De modico. Ioan. 16.

I. **M**odicum, & non videbitis me, & iterum modicum & videbitis me.
Quam tenero paterni amoris affectu pius Pater mœstis filijs prædicat breuem suum ab ijs discessum, primum quidem per passionem, postmodum porro per ascensionem: & celerem reditum, primum per resurrectionem, deinde per felicem eorum ex hac vita ad se translationem. Quod rotum tempus intermedium cum omnibus intercalaboribus, persecutionibus & cru-

cia-